

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 14C/152/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3113218556
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milina Jánošková
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2016:3113218556.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín samosudkyňou JUDr. Milinou Jánoškovou v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska č. 5, IČO: 35 724 803, práv. zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska č. 5, IČO: 36 613 843, proti odporcovi : S. H., nar. X.X.XXXX, občan SR, bytom O. nad I., Q. č. XXX/XX za účasti vedľajšieho účastníka Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS so sídlom v Prešove, Námestie legionárov č. 5, IČO: 42 176 778, práv. zast. JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom so sídlom vo Svidníku, Sov. hrdinov č. 163/66 o zaplatenie 3.045,84€ s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Návrh sa zamieťa.

II. Odporcovi sa náhrada trov konania nepriznáva.

III. Navrhovateľ je povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania 310,22€ do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, na účet JUDr. Igora Šafranku.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa podaným návrhom zo dňa 24.7.2013 domáhal, aby súd zaviazal odporcu na zaplatenie 3.045,84€, úroku z omeškania 145,24€ a ročného úroku z omeškania 8,75% ročne zo sumy 3.045,84€ od 26.2.2013 do zaplatenia a náhrady trov konania. Svoj návrh odôvodnil navrhovateľ tým, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej podľa § 524 a nasledujúceho Občianskeho zákonníka zo dňa 13. 12. 2012 bola na neho postúpená pohľadávka z pôvodného veriteľa - postupcu Slovenská sporiteľňa, a.s. so sídlom v Bratislave, Tomášikova č. 48 ktorý uzatvoril s odporcom dňa 29. 9. 2006 zmluvu č. XXXXXXXXXX, podľa uat. § 497 Obchodného zákonníka, na základe ktorej Slovenská sporiteľňa, a.s. poskytla odporcovi peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania, podmienky pri neplnení zmluvných povinností aj ďalšie náležitosti sú upravené v zmluve a vo všeobecných obchodných podmienkach. Pohľadávka navrhovateľa ku dňu podania žaloby predstavovala sumu 3.045,84€, ktorá pozostávala zo 74 neuhradených splátok úveru splatných od 21.8.2010 do 20.9.2016 a z úroku z omeškania 145,24€ a navrhovateľ si uplatnil aj vyčíslené zákonné úroky z omeškania od 25.2.2013, teda dňom nasledujúcim po dni vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z.

Dňa 3.7.2013 do konania na strane odporcov 1/ a 2/ vstúpil do konania vedľajší účastník, Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS so sídlom v Prešove, Námestie legionárov č. 5, IČO: 42 176 778, práv. zast. JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom so sídlom vo Svidníku. Vedľajší účastník vzniesol námietku premlčania dlhu. Vedľajší účastník namietal aktívnu vecnú legitímáciu navrhovateľa, v dôsledku ktorej sám navrhovateľ listom zo dňa 6.2.2013 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, hoci

SLSP, a.s. (právny predchodca navrhovateľa) ako banka je držiteľom bankového povolenia podľa ust. § 7 ods.1 Zákona o bankách a nemohla preto postúpiť navrhovateľovi živý úver. Predmetom postúpenia teda mohla byť len zosplatnená pohľadávka z ukončeného úverového vzťahu.

Odporca sa k návrhu nevyjadril.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, zmluvu o zmenkovom vyplňovacom práve, všeobecné obchodné podmienky, zmluvu o postúpení pohľadávok, prílohu č.1, výzvu k úhrade, platobnú históriu odporcu, oznámenie o vyhlásení o mimoriadnej splatnosti úveru, oznámenie o postúpení pohľadávky, s podacími hárkami, pokus o zmier, vyjadrenie vedľajšieho účastníka k žalobe a zistil nasledovný skutkový stav veci :

Právny predchodca navrhovateľa - Slovenská sporiteľňa, a.s. a odporca uzatvorili zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX dňa 29.9.2006 tak, že Slovenská sporiteľňa, a.s. poskytla odporcovi úver vo výške 80.000,-Sk, za ročný úrok 12,60%, ktorý mal odporca vrátiť v 120-tich mesačných splátkach po 1.240,-Sk, splatných do 20. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci, so splatnosťou prvej splátky dňa 20.10.2006 a poslednej dňa 20.9.2016. Slovenská sporiteľňa, a.s. postúpila nezosplatnenú pohľadávku voči odporcovi na navrhovateľa na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 13. 12. 2012, čo oznámila odporcovi listom zo dňa 18.12.2012. Výzvou k úhrade a oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru navrhovateľ úver zosplatnil dňom 21.2.2013.

Podľa § 52 ods.1-3 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o diele alebo iné odplátne zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods.1,2 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). Ustanovenie odseku 1 sa nevzťahuje na predmet plnenia alebo cenu plnenia.

Podľa § 53 ods.4 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 2 písm. b/ zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch zmluvou o spotrebiteľskom úvere sa rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom, zmluvou o spotrebiteľskom úvere sa rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 517 ods.1 veta prvá, ods.2 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z.z., ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením

pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

Podľa § 100 ods.1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 103 Občianskeho zákonníka ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

Podľa § 110 ods. 3 Občianskeho zákonníka úroky a opakujúce sa plnenia sa premlčujú v troch rokoch; ak však ide o práva právoplatne priznané alebo písomne uznané, platí táto premlčacia doba, len pokiaľ ide o úroky a opakujúce sa plnenia, zročnosť ktorých nastala po právoplatnosti rozhodnutia alebo po uznaní.

Podľa § 111 Občianskeho zákonníka zmena v osobe veriteľa alebo dlžníka nemá vplyv na plynutie premlčacej doby.

Navrhovateľ vo svojom návrhu argumentoval, že bola uzatvorená zmluva o úvere, ktorá je absolútnym obchodom a spravuje sa teda ustanoveniami Obchodného zákonníka. Súd nepopiera úver ako absolútny obchod a ani dôvodnosť aplikácie Obchodného zákonníka. V danom prípade však prednosť majú osobitné ustanovenia právneho poriadku, ktoré sú súčasťou špeciálnej právnej úpravy v oblasti spotrebiteľského práva vrátane ustanovení § 52 až § 54 Občianskeho zákonníka. O tom, že ide o spotrebiteľskú zmluvu, nie sú žiadne pochybnosti a v konečnom dôsledku tomu zodpovedá aj definícia spotrebiteľskej zmluvy, za ktorú sa považuje každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ak ju uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Uprednostnenie obchodného práva pred ustanoveniami kódexu o občianskych právach má pre spotrebiteľov diametrálne odlišné negatívne následky. Ustanovenie § 54 ods. 1 OZ preto treba vykladať tak, že v prípade dualistickej právnej úpravy inštitútov súkromného práva sa na spotrebiteľské právne vzťahy nepoužije obchodné právo (Obchodný zákonník), ak aplikáciou konkrétnej zmluvnej podmienky by sa postavenie spotrebiteľa oproti občianskoprávnej úprave zhoršilo. Ustanovenie § 54 ods. 1 je dôsledkom transpozície čl. 8 smernice Rady 93/13 EHS, ktorá reguluje aj absolútne obchody. Ustanovenie § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka je ustanovením *lex specialis* s dopadom na všetky spotrebiteľské zmluvy. Vzhľadom na uvedené súd potom posúdil predmetný vzťah ako spotrebiteľský. Aj Najvyšší súd SR vo svojich rozhodnutiach ustálil, že v prípade spotrebiteľských zmlúv sa na právne vzťahy uplatnia prednostne ustanovenia Občianskeho zákonníka (a to aj na vzťahy založené pred účinnosťou § 52 ods.2 OZ - rozsudok Najvyššieho súdu SR z 21. 4. 2015 sp. zn. 3MCdo/14/2014).

Odporca teda uzatvoril zmluvu ako spotrebiteľ, preto sa pri posúdení veci postupuje podľa zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č.71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, zák. č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa, zák. č. 483/2001 Z.z. o bankách a skúma sa, či postúpenie pohľadávky prebehlo v súlade s § 92 ods. 8 cit. zákona a teda, či postúpenie je platné a či je daná aktívna legitímácia navrhovateľa v konaní. Aktívnou vecnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu- navrhovateľovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúmanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane navrhovateľa), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane odporcu) je imanentnou súčasťou súdneho konania (porovnaj rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 29. 6. 2010, sp. zn. 2Cdo 205/2009).Spôsobilým

predmetom postúpenia v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách môže byť však iba pohľadávka alebo jej časť, ktoré sú už (1) splatnými (dospelé splátky), a to za predpokladu predchádzajúcej (2) písomnej výzvy po tom, čo bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky. Musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky.

Z uvedeného zákonného ustanovenia je teda zrejmé, že banka je oprávnená pohľadávku z omeškaného peňažného záväzku klienta postúpiť inému subjektu za predpokladu, že omeškanie trvá dlhšie ako 90 dní vrátane odovzdania dokumentácie, ktorá s postúpeným záväzkom súvisí. Vzhľadom na citované ustanovenie súd konštatuje, že navrhovateľ nepreukázal splnenie zákonných podmienok postúpenia pohľadávky zo Slovenskej sporiteľne, a.s. na navrhovateľa, teda najmä nepreukázal, či jeho právny predchodca písomne vyzval odporcu na plnenie povinnosti, nepreukázal, že odporcovia 1/ a 2/ boli v omeškaní nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní a teda súd nemôže posúdiť, či pri postúpení pohľadávky podľa § 92 ods. 8, právny predchodca navrhovateľa postupoval podľa zákona a vyzýval odporcu na plnenie dlhu. Nie je však súdu zrejmé, kedy sa tak stalo, čo môže mať vážny dopad napríklad aj na otázku premlčania, na ktorú súd musí prihliadať ex offio v spotrebiteľských veciach. Súd však rozhoduje nie na základe predpokladu, ale výlučne na základe toho, čo je v konaní preukázané. Banka je štátom autorizovaná inštitúcia, ktorej činnosť v zmysle ust. § 2 ods. 3 zákona o bankách podlieha bankovému povoleniu a na činnosťou bánk zároveň vykonáva dohľad Národná banka Slovenska. Bez bankového povolenia nemôže nikto prijímať vklady, vydávať bankové platobné karty, poskytovať z vkladov úroky alebo iné odplaty, ktoré sú daňovým výdavkom podľa osobitného predpisu, poskytovať úvery a pôžičky v rámci predmetu svojho podnikania alebo predmetu inej svojej činnosti, z návratných úverových vzťahov. Pre takéto postúpenie pohľadávky z banky na iný subjekt je nevyhnutné pristúpiť v súlade so zákonom a obchodnými podmienkami najskôr k vyhláseniu predčasnej mimoriadnej splatnosti celého úveru. Vyhlásiť predčasnú splatnosť bankového úveru je však výlučným oprávnením banky, pričom toto oprávnenie môže banka realizovať ešte pred postúpením pohľadávky. Navrhovateľ v konaní predložil súdu dôkaz o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 6.2. 2013 (č. I. 21 spisu). Je zrejmé, že pôvodný veriteľ Slovenská sporiteľňa, a. s., ako banka postúpil pohľadávku nebankovej inštitúcii. Výzva banky musí byť konkrétna, vecná, musí z nej vyplývať, ktoré splátky neboli uhradené, v akej výške, kedy sa tieto splátky stali splatnými. Ide o základný a prvý predpoklad pre cesiu bankovej pohľadávky alebo jej časti na inú osobu. Nepreukázaním tejto rozhodnej skutočnosti nemohlo dôjsť k postúpeniu pohľadávky, a ani nemohlo dôjsť k naplneniu ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách. V dôsledku toho nemožno považovať za dokázané, že toto postúpenie je platné a že navrhovateľ je oprávnený pohľadávku voči odporcovi uplatňovať pred súdom. Súd na podporu svojich tvrdení poukazuje na rozsudky Okresného súdu Považská Bystrica spisová značka 3C/195/2014 zo dňa 5. 3. 2015, rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica pod spisovou značkou 7C/209/2014 zo dňa 4. 3. 2015, rozsudok Okresného súdu Nitra spisová značka 9C/261/2013 zo dňa 17. 2. 2015, rozsudok Okresného súdu Galanta spisová značka 26C/261/2014 zo dňa 27. 1. 2015, rozsudok Okresného súdu Galanta spisová značka 15C/33/2014 zo dňa 27. 1. 2015, rozsudok Okresného súdu Prešov spisová značka 9C/153/2014 zo dňa 12. 3. 2015, uznesenie Krajského súdu v Prešove zo dňa 29. 5. 2014 spisová značka 6Co/119/2013, rozsudok Krajského súdu v Prešove spisová značka 4Co/145/2014 zo dňa 11. 3. 2015, rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 24. 2. 2015 na spisová značka 19Co/177/2014, uznesenie Krajského súdu v Bratislave spisová značka 6Co/203/2015 zo dňa 19. 5. 2015.

Z predložených listinných dôkazov vyplýva, že navrhovateľ v konaní nepreukázal existenciu a zaslanie písomnej výzvy zo strany banky podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách. Za takúto výzvu nemožno považovať oznámenie o zosplatnení pohľadávky (č. I. 21 spisu), ani oznámenie o tom, že pohľadávka bola postúpená, pričom absenciu výzvy nie je možné nahradiť ani jednostranným vyhlásením v Zmluve o postúpení pohľadávky. Na postúpenie pohľadávky vo všeobecnosti je potrebné aplikovať ust. § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka, avšak pri bankových úveroch je potrebné rešpektovať ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách v súvislosti s identifikáciou predmetu zmluvy o postúpení pohľadávky. Ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách poskytuje dlžníkom zákonnú ochranu pred zhoršením ich situácie v záväzkovom právnom vzťahu z bankového úveru, lebo vyžaduje písomnú výzvu banky klientovi, ktorý nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní je v omeškaní so splnením, čo i len časti svojho peňažného záväzku. Navrhovateľ nepreukázal, že odporcovi bola zo strany banky skutočne doručená písomná výzva a napriek doručeniu tejto výzvy bol odporca nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splatením čo i len časti svojho peňažného záväzku. Citované ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách umožňuje banke postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou,

za predpokladu doručenia písomnej výzvy klientovi banky a po tom, čo je dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku. Súd návrh zamietol v celom rozsahu, nakoľko navrhovateľ nepreukázal, že je aktívne legitimovaný na podanie takéhoto návrhu.

S poukazom na § 101 a § 103 Občianskeho zákonníka súd dospel k záveru, že žalobou uplatnené splátky nie sú premlčané, nakoľko jednotlivé splátky sa premlčujú v 3-ročnej lehote plynúcej dňom nasledujúcim od ich splatnosti a preto sú premlčané všetky splátky splatné pred 24.7.2010 spolu s úrokom z omeškania. V žalobe boli uplatnené len nepremlčané splátky splatné od 20.8.2010.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ust. § 142 ods.1 O.s.p., tak že procesne úspešnému odporcovi právo na náhradu trov konania nepriznal, lebo si ich neuplatnil.

Vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu súd priznal náhradu účelne vynaložených trov konania, spočívajúce v trovách právneho zastúpenia po 121,16€/úkon (príprava a prevzatie veci v roku dňa 22.8.2013, písomné vyjadrenie k žalobe dňa 29.12.2015) + 7,81€ za úkon vykonaný v roku 2013 a 8,39€ paušál za úkon vykonaný v roku 2015 a 20% DPH v sume 51,70€, spolu 310,22€ podľa § 10 ods.1, § 14 ods.1 písm.a/, § 16 ods.3, § 18 ods.3 a od 1.7.2013 podľa § 13a ods.1 písm.c/ vyhl.č. 655/2004 Z.z o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení nesk. predpisov, ktoré bude povinný zaplatiť navrhovateľ.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajší súd.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (označenie súdu ktorému je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, podpis, dátum) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie je potrebné podať v počte 3 rovnopisov, ak potrebný počet rovnopisov účastník nepredloží, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3, 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že

- sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- rozhodoval vylúčený sudca,
- súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy,
- konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (dôkazy sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu, dôkazmi má byť preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4, účastník konania bez svojej viny nemohol dôkazy označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa),
- rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2, § 205a ods. 1, § 221 ods. 1 O. s. p.).

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím dobrovoľne splnená, možno podať návrh na exekúciu podľa osobitného predpisu.